

Виходить що Львів що Середа
и Суботи (кроме руского листа) 4-го
дня року по п'ятниці.
Редакція і адміністрація віль-
ч. 15 листопада Галицької.
Експедиція для вільнихъ пред-
платників урядника від Крима Ч. 2 на 1-й листопада.
Всі звестки, новинки і реклама-
наласти перевозяться під адресою:
редакція в адміністрації „Діло“
Ч. 15 листопада Галицької.
Рукописи не повертаються тільки на
попереднє застеження.
Початково членкою стоять 10 кр. а. в.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ стоять:
на п'ятій рік 8 кр.
на п'ять року 4 кр.
на четверть року 2 кр.
за два „Бібліотеки“: за п'ятьдесят
на п'ятій рік 12 кр., на п'ять рік 5 —
на п'ять року 6 кр., на п'ять року 250
на четверть року 3 кр., на четверть року 125
Предплату належить передплатити
франко (найбільше поштовими пере-
казомъ) до: Адміністрації час. „Діло“.
Оголошення приймаються по цінѣ
6 кр. а. в. бѣль однією строчкою печаткою.
Рекламації неопечатаній вѣль
бѣль пошти.

ЗАПРОСИНИ ДО ПРЕДПЛАТИ

на рікъ 1881.

Відчитавши просимо о якъ
найскоріше надсиланнія предплати на рікъ
1881, щобъ могли ми вчасно означити
накладъ и уладити точну висылку.

Предплата на „Діло“ стоять:
въ цѣлой Австрії: За границею:

на п'ятій рікъ 8 кр. на п'ятій рікъ 10 кр.
на п'ять року 4 кр. на п'ять року 5 кр.
на четверть року 2 кр. на п'ять року 50 кр.

Предплата приймається отъ ко-
жного часу.

Літературний додатокъ „Бібліотека
найзнаменитішихъ повѣстей“ виходить по 2
печати, аркушъ кожного 15 го и послѣднього
дня кожного місяця. Предплата на Бібліо-
теку найзнаменитіихъ повѣстей четверть-
рочно 1 кр., п'ятьрочно 2 кр., 50 кр.,
шістьрочно 5 кр. а. в. Для предплатниківъ
„Діло“ и „Зоря“ обніжається предплата на
Бібліотеку на 1 кр., четверть., 2 кр., п'ятьр.,
4 кр. ціхор. Відъ Читателей „Діло“ можуть
за четвертьрочною доплатою лише 1 кр., маючи
що тиждня получати аркушъ дуже забажа-
чихъ повѣстей.

Щобъ означити скількостъ накладу
„Бібліотеки повѣстей“, просимо о вчасне
замовленніе. Такожъ просимо о якъ най-
скоріше вибранніе всіхъ залежостей.

ОГЛЯДЪ НА РІКЪ 1880.

II.

Анемія — се есть знама, що на-
натиковъ все наші справы красиві. Есть
се фактъ незалежній, що въ всіхъ
справахъ красивъ, на всіхъ поляхъ
нашого автономичного житя обявляється
сумний застій, бездѣльство и непоряд-
ностъ, а ініції безвихідностъ и що
треба дине одного менше урожайного
року, щобъ зновъ виникла вся нагода
нашої нужди красової и відкликъ о по-
мощі стався загальній. Якъ давній-
шихъ лѣтъ такъ и минувшого року о-

сталися неподлагожденіемъ такъ много ва-
жій справъ, якъ справа економічного
подвигненія народа черезъ отповѣдну
кредитну организацію для селянства,
пояздержаніе що разъ вростаючого вы-
звашування селянъ черезъ банкъ русти-
кальний, реформа закона дорожного, радъ
попѣтовыхъ, устави громадської, справа
князяцій и меліорації грунтівъ, рефор-
ма безграницій подвильности грунтівъ,
поднесеніе домашнаго ремесла и промы-
слу и т. д., не згадуючи вже о поясни-
чихъ справахъ. Красивій соймъ зобрашив
минувшого року лише на короткій часті.
Ось ухваливъ красивий бюджетъ за два
лѣта, призначивъ будничій законъ и абре-
птилась потребу реформи народныхъ школъ
и направлена практичній. Въ тойъ
заключаются всѣ позитивній користи мя-
нувшої сесії соймової. Якъ и мало-
значай тій користі къ прирѣвнанію до
неподлагожденій ще справъ красивъхъ,
а однакожъ и они посягъ на собѣ вис-
ше указанніе красової аномії. Слѣ-
дуетъ лише пригадати, що бюджетовъ роз-
правы викликали ініції зъ сторони гдѣ-
жихъ Поляківъ критику дотеперішній, не
дуже щасливій господарки въ крас-
ивому. Видѣть. Однакожъ тій голоси не
наклонили сойму до основній змѣнії сен-
го господарки, а ухвалений бюджетъ поти-
гнувъ за собою підвищеніе додатківъ
на красивій потреби о 3 кр. бѣль 1 кр.
безпосередніхъ податківъ. Ухвалений
законъ будничій міно іншихъ користі
для більшихъ мѣстъ оказался въ
іншихъ взглядахъ некористивимъ для мя-
нущої поменішихъ мѣстъ. Соймові
розправи и ухвали въ справѣ трансвер-
зальної жільницї и жільницї зъ Тер-
нопола до Гуситина показали, що наша
красива політика економічна поступає
дорогою дуже небезпечною для розвою
нашихъ питомихъ інтересовъ народнихъ.
Найдесена потреба реформи школъ на-
роднихъ въ напрямленію практичній хо-
тій и наклони красивій видѣль скли-
кати школу аркуту, однакожъ вже те-
перь можна сомніватися о тойъ, що зъ

обрядъ и ухвали сеї пещасливо и съ
вилюченіемъ руского елементу зложеній
аркути вийде якъ нібудь користь для
спасенної реформи народнихъ школъ.
Наконецъ переглянувшись таїтогородчу
ірацію соймової годії закрити очій передъ
тимъ сумнимъ фактъ, що дуже въ дуже
многими посланні видимо не стає охоты
до серіозної праці въ нашому краєвідъ
парламентѣ. Соймові засѣдання міно інай-
же двохлітній перерви соймової сесії,
міно пробогато нагроадженій справъ
красивъхъ, часто откладались зъ дня на
день, а розвочати хутко кончилися задія
того, що не ставало приготовленого ма-
теріалу до обрагъ. Єсть се може одинъ
зъ найсумнійшихъ обявівъ нашого кра-
сивого парламентаризму, такъ якъ бѣль
наглядно показує, що дуже много пословъ
не пошигає свого посольского обовазку
и не старається хосеною продуктивностю
оправдати тихъ значно високихъ вида-
ківъ, які поносить край на репрезентан-
цію красиву.

Минувшій рокъ бувъ поспільнимъ
рокомъ урадованія старихъ радъ півѣт-
овихъ, якъ и рокомъ обчисленія и оце-
нення ихъ дотеперішній дѣяльності.
Загальний судъ о хосеності радъ по-
вѣтівихъ въ нихъ дотеперішній складъ
не вийшовъ на нихъ користь. Передъ
новими виборами до радъ півѣтівихъ
озвалися ініції середъ польської праси
(именно Дзієнікъ pol.) голоси, щобъ
обновити ради півѣтівій новими, здоров-
ими и дѣяльними елементами. Ми зъ
нашої сторони указали, що така обнова
показана і може поспільувати черезъ до-
пушченіе отповѣдного заступництва ру-
скому елементу, котрий въ всхѣдній Га-
личинѣ єсть заразомъ елементомъ виклю-
чично народнимъ а міно того найбільше
упослѣдженій въ складѣ дотеперішніхъ
радъ півѣтівихъ. Нові вибори съ кон-
цемъ жовтня і съ початкомъ листопада
минувшого року не довели до пожада-
нихъ змѣнъ складу радъ півѣтівихъ.
Вибори відбулися підъ напоромъ давної
пристрастності зъ польської сторони, а

виборча агітація поверталася не до того,
щобъ ввести до новихъ радъ скілько можна
рівніє заступництво обнімаюче всі інтереси
цілон людності въ рівній міръ,
але до того, щобъ подати якъ найбільшу
перевагу польському елементови, а взаємно
інтересамъ великої постілости. Такимъ
чиномъ представляються нові ради півѣті-
вій продовженіє дотеперішніго осла-
ного и бездѣльного житя півѣтівово-авто-
номічного. При такому станѣ годії на-
двітися, щобъ черезъ слідуючихъ три
лѣтъ повернулося наше півѣтівіе житя
автономиче къ лучшому и щобъ устали
справедливій жалъ на конговицтвъ а без-
плодність півѣтівової автономії.

Подвойна крейдка.

(Студія надъ податкомъ грунтовимъ.)

I.

Жидъ, що запинувши брану у него
на боргъ горівку подвойною крейдкою,
стратилъ вже у пасії бодай і праву ра-
цю быту, бѣль коли устава противъ паш-
тина твіно ограничилася судову екзекуцію
шинкоювихъ душбіть.

Але єго мѣстце не осталось порожнє,
славна єго практика не загинула; подвой-
на крейдка десталася толькъ підъ „шліх-
тийшій“ руки.

Коли бѣль колиснайціти рокіть,
при кождыхъ виборахъ зъ хлопескої кур-
рії розлилася ведрами горівка и піво,
а цѣлій ватаги факторіївъ сиплився на
села и мѣстечка, щобъ обробити „дурно-
го хлопа“ не толькъ добрымъ словомъ аде
и гропми, то „дурний хлопа“ думавъ
на правду, що до пашній ініції щедрості
„приступила“ и що бѣль горівку и піво
и лестній слова и гропівъ дестася за дар-
мо. А тымчасомъ по заду за ватагою фас-
торіївъ стоять „пашні комітети“ и ра-
хували уважно кожду порцію горівки,
кожду шклянку піво, кождий гропъ на
руки фактора хлопескимъ виборцімъ да-
ний, и записували собѣ все тое — по-
двойною крейдкою.

„Пропина-а-ація — у!“ проговорилъ
Гулайпольський позбаничній на голось и
пригадавъ собѣ, що бѣль що міно такъ
глубоко бути задумавши надъ свою справою
пропинаційною. Въ газетѣ подносили на-
двою на недалеке внесеніе права пропина-
ції, доказували справедливості сего права
и задавали великої нагороды за єго зме-
сенье. „Голосъ въ краю“ доказували, що
„общивательство“ понесло вълику шкоду
черезъ внесеніе панщини и велику кри-
ду черезъ викуть сервітути, подносили
велику жертвю любійстю „общивательства“
для добра хлопу, що „общивательство“ по-
несло и поносить значно більшу частину
всіхъ тигарівъ публичнихъ и черезъ
тєо дойшло до великої руїни своїхъ
макетівъ. Въ відплату за ту жерть-
любійстю обійшлося працітельство — на-
водити дальше „Голосъ въ краю“ — съ
„общивательствомъ“ по макушину, а
темніє поспільство замѣтніє ідністі по-
далося на сторону „antiparadowej“ пропа-
ганди и вирою на ворогівъ общиватель-
ства. Коли ж теперъ надходить друга
подобна справа, — відмінно „Голосъ въ
краю“ — то общивательство пошило дати
більше про себѣ цінності власній, не
поддатися лестнімъ фразамъ супро-
тивності права пропинації съ гуманними
ідеями ліберальними и т. д. а жадати
доброї заплати за таку добре набуте и

ВЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ.

Образецъ зъ газетного житя.

IV.

(Даліше.)

„Ахъ, вже догадуюся! Ха-ха-ха, пе-
вие того голонітского... ха-ха-ха!“

„Ахъ, на сере, Квашинського! ві-
дівали, тожъ сажа сміються до
ровику, „Якожъ ти, Дудицуню, що па-
шина! Чомъ же жъ не користата зъ люд-
скою слабості! Бувають жесь сонечко
статочний, дуже похажкий професоры!“

„Ахъ, не говори менѣ такъ показа-
ніо о таїтъ похажкихъ професорахъ, та-
ще до того зъ Головатъ! Хибажъ ти
забула ѹго класичній листъ!“

„Не забула, не забула, добре пере-
ховую за памітку. Але подумай собѣ,
якъ може тощество розвеселитися та-
кими рѣдкими онакомъ сельського Донь-
Жуана!“

Обѣ сестри долго смилились, нагаду-
ючи собѣ свои зменії притоди въ Го-
ловатъ. Нагонець вгодили обѣ, щобъ
конч звершити і Семена Квашинського.

Скоро обчислено всіхъ гостей, уло-
жено фільй пашній балю. Осталися ще
только три, зле шайблівна трудність:
привезти Ингмунда. Обѣ сестри добре
відвали, що не легко наклонити Зигмунда
и шумного балю. Ось такъ вже візин

стъ типиною своїхъ. Корытъ, єго голова
такъ радо шукала супоку въ блаженній
сигѣ, єго думки такъ давно вже вибились
въ великій буйності и горохінності, що
сму і черезъ сонъ не приходило, коли-
вебудь зновъ нахилити до Корытъ бо-
гато гостей и виправити гучні бешкеты.
Панъ Гулайпольський розпочинавъ
сего року пітьмдесятій рокъ ініції и не ві-
стъ колишній надѣї близкучні клонились
коже ізъ заходів. Толькъ було і разрады
и утхи у него, що заглянє до спові-
шилки „пропинаційнихъ виробівъ“, где
рядомъ стояли фішки ізъ вишникомъ,
старою старкою і „контушівкою“. Дівъ —
три чарочки розгорнули такій думки и
наводили холодокъ сонъ середъ найбіль-
шихъ кловітівъ. Ему більше не було
треба! Тоді то забулося, що на єго
голові спочивавъ ще доли двохъ сестеръ,
забувалися господарські клопоты, старі
серпітутові спори съ сусідіюю грома-
дкою, і таї табуза, где стоїло 20,000 ар-
банівого дому и богато дробійніхъ
слібіль міншо удачнихъ операцій кре-
дитовихъ.

І після відь горячій день Спасівни
сидіть пашній Зигмундъ съ похміненою го-
ловою ізъ євнухъ шайблівъ. Фотелю піх-
кою вибітаномъ. По комітатѣ літаки і
гудбили пешоходи міншо євнухъ мухи, такъ докучли-
вий ізъ Спасівни; пашнізъ съ „пропинаці-

Колибъ кто думашъ, що тѣ значай
выборчі вѣдатки будуть хлопови пода-
рованій, той хиба скріть, що они пла-
тилися за чистого патріотизму? Та-
кому напиному бтненідкою на разѣ, що
патріотизмъ, (такоже и польський) есть чу-
стю честне и має толькъ самї чес-
тнїй ідеї. А до честніхъ цѣлій
и съ честными чувствами ани не ву-
скався, ани не доходите до честною
дорогово, акою есть розширеніе гордію-
и деморалізованіе перекупщикъ єдинго,
непросвѣщеного селянина.

По другое: уживанье тыхъ пынхотныхъ штучностъ выборчихъ мало на ѿли, выключити тасть руску интелигенцию ить и изъ заглажъ солинъ (*ballast*) въ такихъ тѣхъ законодательныхъ и автономичныхъ, въ которыхъ, разъ — Русины на подстанишь штучныхъ ердинацій николи, нафть при наиснообидкіи и морально перенр- надженныхъ выборахъ, не могутъ осягнути большоети, отже въ каждой польско-патріотичной странѣ могли и такъ бути переголосованіи; а по другое: ить гдеко- трехъ въ тыхъ институцій (рады посѣ- товъ, рада державы) або выключено або по крайней мѣрѣ найнереважнѣйше трактуется справы экономичнѣ, якъ: будова- ние дорогъ и шпиталей, ж-львицы, на- кладанье податківъ и всѣликихъ додат- ківъ, побѣры рекрутойнъ и ить заглажъ многї и даже многї справы, иль которыхъ зни спеціально польскїй ани спеціально русскїй патріотизмъ не мають наименшаго воли до венсу и не може совсѣмъ раз- ходитися о національность выбраного по- слы, а только о *его разумѣ, софистибѣ и знаніе рѣчи*: с. в. о таї власности, и- кихъ не можна шукати выключно и до- конче у самыхъ только польскихъ влас- стителінъ добре и польскихъ урядни- ківъ. По крайней мѣрѣ не можемо доба- чити, чимъ (подъ заглавомъ тыхъ трехъ класностей) перевышеша, изъмѣмъ для прикладу, пакъ властитель Мозолѣнин *cum attinentiis* Криштофоничъ, который иль посѣдѣнныхъ выборахъ, перфорсуваніи на депутатаного до рады державной въ селянинской курії иль Подгайцахъ, а ко- трый отъ того часу ажъ до сегодня ани однѣмъ словомъ не обвязавшися иль ради державной, але зато, пакъ слабъ вѣден- ского корреспондента *Gazety Narodowej* тихцемъ, безъ урлыпу, замѣсть иль ради державной, пересиджуя по поль року и перѣдае свои діеты иль Мозолѣніцѣ, — чимъ таї п. Криштофоничъ стоить выше понадъ побѣдженого руского кандидата о. Ленинскаго?

Але, не завидуючи тому „заступництву селянських“ интересів доброго апетиту, надімъ дальше.

Коли еще из соймъ, а наѣть зъ
цѣлыми вѣкамъ освящене право пропи-
назіи. „Бачистъ, брати обыватель, передъ
тентонсько - юкернымъ либерализмомъ,
геральдиа и коризма со послѣдній отблескъ
наши колишніи силы экономичніи! Не-
даймо себѣ выдерти нашего права! Па-
зитаймо, что наше право — пропи-
назіе!“

Панъ Гуляйпольскій не маєтъ на спо-
ѣмъ фольварку горалыѣ, не маєтъ нафтъ-
корисы, але сей „Голосъ изъ краю“ такъ
дуже припиняеть ему до вподобы, таѣь сильно
розвбудитъ иль пѣмъ чувство сподвиж-
ности съ „общинательствомъ“, що бѣть задумано-
ся, глубоко задумано и — заспунуть.
Що бѣть такого думати, годи скласти, бо
сентъ бути твердый иль камінь. Ойтъ
самъ проснувшись, теперъ не мѣтъ собї
наглядати своихъ думокъ и только ногли-
нуши на газету пригадавъ собѣ велике
слово: пропнанія! Понторивши се слово
бить долго дивившися въ шапку „пропнан-
ційныхъ выробокъ“, где мухи таѣь кому-
нистично вдиралися въ право вишини-
ку, дививши и починали думати.

„Пропинція, такъ пропинція є
наше историчне, добре набуте право, яким
єм освіщено”, проговоривъ по хвалі
Гулаківський и зволявъ нахиливши
злопілько, випаливши въ донціть панерцемъ
пустить клубъ дыму и зновъ почавъ сидѣти
пригадувати, про що то говоритьъ се

радъ державній, моглибы предѣв не разъ
проходити въ интересыпольскаго центро-
тизму, которому рускій и солинській послы
моглибы, боронї Боже, станути на пере-
шкодѣ, то иже сонечтвіе не може о тойъ
бути мены въ тыхъ автономичныхъ тѣ-
лахъ, котрій впровадила въ житѣе устана-
нія регуляцій грунтового податку въ
1869 року. Мажмо тутъ на мысли „Коми-
сію центральну для грунтового податку“
въ Відні, „комисію красу для тогоже
поданку“ во Львовѣ, „абокомісію краси“
въ Краковѣ и Тернополі теже и „поль-

той комиссии шаунской" по исхъ 74 по-
стахъ и Галичинѣ, въ рукахъ которыхъ
то комиссій лежало переченіе "цифры
грунтовъ, а тымъ самыемъ справедливый
или несправедливый разкладъ нового (уре-
тульованого) податку грунтового и Га-
личинѣ.

До "центральной комиссіи", вложеной
въ цѣлости въ 36 членовъ (въ того 12
именованыхъ, черезъ министра кромъ
столько же заступниковъ) выбирала па-
лата паній 6, палата послѣдѣй 18 членовъ
и то въ той способѣ, что депутатами по-
одионикъ країнъ (не комплѣты, цѣлою
палаты) самостойно тѣ выборы перепро-
ваджували. Именно депутатами галандскими
выбирали 2-хъ членовъ (и 2-хъ засту-
пниковъ), а мимо того, что мали, послали
закона право выбирати наѣть въ поа-
шалаты, — то "Кою" ограничило выборы

възключено на саму шляхту, за вы-
люченьемъ такъ въ загадъ селянъ, иже
и заступающи селянскій интересы русской
интеллигенції, мимо того, что иль „комисії
для регуляції податку групового“ вже
певно не заходила обава „wywlekania do-
mowych narodowościowych sporów“. Та-
кимъ способомъ удалось одной, и то мен-
шой группѣ интересовъ податковыхъ эти
Галичини, именно большой посѣлости
шروعити до ток комисії ико репрезен-
тантобъ вси податковою земль Галици-
кои самыхъ своихъ заступникъ: ви-
Кори Кржечуновича, Северина Смаржес-
кого (ъ пал. панбъ) и Людвика Шу-
манчовскаго (ъ пал. посолбъ) ико чле-
нобъ, а пп. Гиполита Яворскаго, Чеслава
Кобувскаго (ъ пал. посл.) и Юсила Ба-
денского (ъ пал. пан.), ико ихъ заступни-
къ, — всихъ бѣть вынити „власните
льзя добрь“, и икъ Staatshandbuch со-
стно записуе, възключено „Ritter von“.

Чиже то вже не правдивый „Напім Glück — Извъ щастю“ той наш галицкій хлонь? Не дослѣть, что написавъ дармо горїнки при кѣлькохъ выборахъ до рады державной, а тутъ еще паны подбѣмаются за него роботы: заступатъ изъ комиссіи податковой побѣть своихъ власныхъ еще также и его нуждени
интересы, перво же постараются снять

колидающихъ интересентовъ! Але тогъ
еще напѣть не досыть.

До „львівської краєвої комісії и „подкомісії краснихъ“ із Тернополемъ и изъ Краковъ зложеныхъ разомъ въ 24 (10 + 6 + 8) членівъ, (именувані міністерствъ фінансівъ половину, а другу половину, т. є. 12 членівъ, вибирали сеймъ, и вибрали розумнівши такъ, що изъ 12 вступниківъ податковихъ ани изъ львівської „красної“ ани тернопільської „подкомісії“ не знайшовся ани одинъ вступникъ, селянъ, а толькъ изъ краківської подкомісії знаходилося ихъ двохъ, за тимъ на властительцівъ більшихъ поєднань стій припадавъ цілон тони апостолівської цифри — ани **10** мужівъ довірі.

А пойдти дальше еще до поинтовыхъ комиссій шапунковыхъ², то побоимо не мене потѣшающейъ образъ. Каждойъ изъ 74 *) комиссій, складаючихъ 8 членобъ, именуяще министеръ фінансъ по 4 членобъ, 1 члена выбирали „пайныесъ оподатковании“ (властителъ наибльшии изъ поинтѣ добра), а 3-хъ прочихъ Выдали радъ поинтовыхъ. Я выглядываютъ тіи такъ зложеніи комиссіи представляя слѣдующа на подставѣ ученого шематизму изъ р. 1871 уложеніи таблицы, до котрои мы задали поинто втянули такожъ выше згаданыхъ членобъ комиссій и подкомиссій къ вѣхъ.

Для зрозуміння тоді таблиць трохи памятати, що урядство (міністерство фінансів) іменувало їхъ поданого числа членівъ — половину отже 300 членівъ. Коли въ таблицѣ помимо того показувалося лише 157 ц. к. урядниківъ, то походило відъ того, що після устави въ р. 1861 було урядство обов'язане, въ того числа 300 іменувати половицю помежи „податкуючихъ“ (*Steuerträger*). Будучи въ той спосіб ограниченою своїмъ виборомъ, старалося урядство вищукати на своихъ заступниківъ помежи „податкуючихъ“ такї особи, котрій будь рівночасно суть ц. к. урядниками, будь яко пенсіонисты, діурішети, поштмайстри, сенквістратори, ерадіали, предпріаміци и т. п. стоять до адміністрації політичної або фінансової въ болішому або меншому бутінню записані. Зъ боку походить въ нашій таблиці рубрики 2, 3 и 4, а именно такожъ „відстітель реальності“ (напевно такъ сказавъ і членъ „невиказанихъ“ занятій майже загадомъ стоячий въ ц. к. служби яко урядники), котрыхъ треба добре розіпити въ наявностіхъ въ шематичні

*) Выпускаючи совѣтъ изъ обраху
75-у комісію, мѣстцеву для самого мѣ

тѣмъ и цѣла штука, щобы биъ роби-
за горбаку, а горбака, щобы була у па-
Гм, гм, пропиннія — се велике пра-
не можна его дармо пустити жъ вупкъ

Панъ Гуляйпольський зновъ починає задумуватись. Онь дуже висловивши пропнанцю і вже обчисливши свій голов'ї, скілько бы то обывателі могло подлатати свою байду, якби прийшли до сплати права пропнанції. Оть іншо: більш ніж півкинути тильки 20,600 золотихъ въ свои табулї, а бодай задавати поменші додатки по кілька тисячъ, що то пішли на домове господарство, данийшій забавы, дорогі сукні сестер і т. д. Дуже подобався Гуляйпольській плачъ високої сплати за право пропнанції, дуже пришав до душі цієї той „голосъ тъ краю“. Гуляйпольський думувавши, що європейські мусульманські Прачинські до газети сей голосъ краю. Данийшіше нераєть то доводи, ему чуті, икъ Прачинській въ това стаї вступаючи за правами шахтъ, відшельці змірлою Гуляйпольському въ гробъ — чи мабуть не чути більше розташувши самихъ гадокъ о пропнанції Прачинського. Але у него не буде добре помнити.

(*Jaguar* Guide)

Наша комиссия		Приезд края и национального района										Приезд	
	в км	км	км	км	км	км	км	км	км	км	км	км	км
Бесконечный	59	7	18	15	88	11	7	9	4	218			
Бесконечный	48	6	9	10	86	16	7	3	4	189			
Бесконечный кр. подводной	107	13	27	25	174	27	14	12	8	407			
Бесконечный кр. подводной	—	—	6%	6%	7%	7%	3%	3%	2%	—			
Бесконечный	50	—	7	11	95	7	7	3	16	196			
Бесконечный кр. подводной и подводной грунтов.	—	—	3%	3%	47%	3%	3%	1%	8%	—			
Бесконечный Галичина	25%	13	34	36	269	34	21	15	24	603			
Бесконечный Галичина	157	240	40%	324	324	324	324	324	324	603			

„господарѣть грунтовыхъ“ и „селянъ“, понеже першій, т. е. агадай „властителѣ реальностій“ (будучи бѣзъ вынѣти мешканцами поїтловыхъ жѣсть и властителями малыхъ огородовыхъ парцель при своихъ домахъ,) ани своими экономичными интересами, ани своими соспольными аязками и понятіями, ани своями зависимыми становищемъ не были покликаны ани не могли выступать при чинностяхъ оцѣнки въ оборонѣ интересовъ селянскихъ. Противно, ико заступники интересовъ фискуса именованій члены комисій (рубр. 1—4) уважати мусѣли свою задачю въ каждомъ случаю, голосовать за якъ найвысшимъ оподаткованіемъ, взглядно оцѣненiemъ земли своего поїтту. Той фискализмъ, колибы бѣль бути застосований въ одинаковой для всѣхъ податуючихъ мѣрѣ, с. в. рѣшило до селянскихъ якъ и паньскихъ посѣлостій, и колибы противъ него були стояли въ другои стороны заступники такъ бѣльшои якъ и селянскими посѣлости въ рѣвной взглядомъ себе силь, бувбы праїдѣ допровадивъ такъ само, якъ дѣйстно сталося, до подвишення загальпой квоты катастрамъ, отже и квоты податку въ цѣлои Галичинѣ супротивъ другихъ країнъ, але патискаючи **однакою** вагою на тѣ обѣ группы интересовъ (паньску и селянську), и стрѣчаючи по той сторонѣ одинакій бѣздѣя, такъ отъ селянскихъ якъ и паньскихъ заступниківъ, — не бувбы допустити до того, щобъ тоз подвишення отбулося майже виключно коштомъ селянскихъ посѣлостій того краю.

(Далше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(*Нова криза министерска.*) Для 14 с.
и. привнесла урядовій віденська газета ві-
домості о наглій кризі въ кабінетѣ Тас-
фого; два іменно министри: Штрайтъ,
министръ правоу судія и Кремеръ, міністерь
торговлї въступили въ кабінету. На міністра торговлї покликанъ цесарь баронъ
Піно (род. 1826), бувшого намѣстника Буковини а теперъ намѣстника горїшної
Австрії, теку же министерство правоу судія
отдавъ цесарь тимчасомъ министру Пра-
жакову. Йсь вже описано, димисія ви-
стробъ Штрайта и Кремера здівавала
всіхъ свою несподѣваною нагдостію; въ
Австрії бувають не рѣдко кризи министе-
ріальни, ба въ коаліційнъ кабінетѣ, якій
єсть сего дня кабінетъ Тасфого, безъ кризи
обйтись годѣ, — но все таки непредвидѣ-
мими обставинами боляче провоковано.

^{*)} Докторъ изъ загалѣ однѣ, тоже
потарь однѣ.

одно обстоятельство, большая скучайного характеру, занявшимо было всю печать австро-
скую, но не акций часть кабинета Таффего простила ся дотеперешними своим складомъ. Тутъ маска на думѣ размозъ гро-
тасъ этого съ вѣдомскими кор-
предсѣдствомъ ческимъ "Politik". Поль-
чакъ думъ есть поѣзъ головы тревожной
ансіонїи граданого корреспондента у прѣ-
дента министрѣ гр. Таффе звѣти мож-
на иными выражами также сразу доте-
першнаго окладу министрства: на заяв-
ление корреспондента "Politik", чѣмъ оголоски
о частнѣй кризисъ изъ кабинетѣ суть пра-
вильны, — отвѣтъ гр. Таффе рѣкъ, что
"оголоски тѣ суть пустое выдумко ав-
стро-вѣдомъ". Вѣрайдѣ въ кабинетѣ, который не
есть партійны, хуляются рѣжинѣ послан-
домъ изъ неоднѣй оправы, але оголоски о
кризисъ суть безосновн." Талъ размозъ ко-
рреспондента "Politik" съ гр. Таффе отб-
лазъ 11 с. в., а же въ три дни познѣше
кризисъ сталъ донершнѣмъ фактомъ, а ста-
лъ очевидно несподѣянно наѣть для са-
мого гр. Таффе. Прачина такъ наглое кри-
зисъ дастъ изъ той способъ вымѣстить. Въ
дниже между 11 и 14 с. в. мѣсяце отбуты
засѣданіе ради министровъ, на котрѣмъ
мѣсяце бути обговорюване при надходачнѣ
створеніе ради державной отношеніе каби-
нету до большинства парламентаріи (прави-
ц). Бѣльшость министровъ мѣсяца вѣро-
ятно прихваливались до жаданіе тонжь бол-
шинства и при тѣмъ слушаю опозиційнѣ
министры Штрайтъ и Кремеръ попросили о
диктію, котруѣ добѣго одержали. Що жаданіе правицъ не пускать бути даже длано
съгаха, то доказауе фактъ, що третій членъ
опозиційнѣ меньшости въ кабинетѣ Таффего,
министровъ прослыши баронъ Конрадъ не
прихвалившись до сплохъ двохъ товаришнѣй а
останъ и на дальшѣ на становище министра.
За уступленіе министрѣ Штрайтъ и Кре-
меръ не попосига кабинетѣ Таффего никаки
страты, бо они для кабинету не имали пол-
итичнѣй значеніи, не явили та собою никаки
парламентаріи фракціи, на котрѣ могли бы
спортн. То наѣтие показалось при у-
хвалѣ буджету, коли въ лѣнци солидарно
голосовала противъ буджету. Новый мини-
стеръ торгоу баронъ Пинно есть для
вѣрноконституційныхъ всімъ здобуткомъ
изъ кабинетѣ гр. Таффего. Бар. Пинно за весь
частъ своєї политичнїй карїери западѣлъ
иде сълѣо за кождочаснѣй правительствомъ,
а въ найбѣнѣшнѣихъ часахъ при послѣднѣихъ
выборахъ до ради державной изъ большинѣ
послѣдностъ изъ горїшнїй Австрии дуже не-
щиро прислужилъ вѣрноконституційнѣи, за
що его тонжь не зловили. Бар. Пинно по-
посѣдѣо только здобностій «ахоновъ» и пра-
вничнѣго досѣду, що его попередникъ Кре-
меръ, котрый именно зналъ уже добрѣ на
межнородлыхъ торговельныхъ отношеніяхъ,
— але въ кабинетѣ Таффего всіи министровъ,
хѣтъ бути и найбѣнѣшнѣи въ сво-
їхъ саку, есть для вѣрноконституційныхъ
инициативъ.

Такъ отже нова криза вже перебута,
кабинетѣ Таффего почасти попониниса и
воста въ дальнѣ изъ характеръ коалиційнѣго,
не партійнѣго кабинету. Чи бѣнъ такимъ
стоится и якъ доло, покаже будучнѣсть.
Мы такъ привыкли до криза въ кабинетѣ
Таффего, що нова близка криза будабы для
насъ сакъ не несподѣянко.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. Обговорюючи внутрѣшній по-
требы россійской державы, не могла россій-
ская праса неизниниси и изъ долю руского,
або якъ называють, малоруского на
рода. Толькожь одна а именно добросовѣстна
часть россійской прасы столичної стояла и
стоїть деси все сїе за далеко ѿ справѣ
русскога народа, щобъ пубностіи и повинніти
изъ бѣнѣдѣ и въ поїмѣѣ свѣтѣї правды.
Друга часть столичної прасы и то часть
недобросовѣстна на чоївъ изъ "Московскими
Вѣдомостями" и къ редакторомъ Катковымъ
не жахалась пакиць на Русинѣ и ихъ
народу спрашу сами найподлѣїшнѣи клеветы
и представиши Русинѣю яко неустаючихъ
ворохонибѣи и революционибѣи, щобъ
тѣмъ обравдывать аже до крайности отрога
и изъ іншихъ державахъ вичувани мѣры
правителѣства, якъ пр. закоњ руского язы-
ка, рускыхъ книжокъ, писецъ театральнихъ
представлени въ т. д. А проницніальнѣа,
именно южнеруска праса, подана пог҃а без-
условну вѣло генералъ губернаторовъ, не
жада ти силы и можнѣи хѣбъ словоиъ
указати на безѣтрадне народне положеніе
Русинѣи въ Россіи подъ вѣдо познѣнос-
тными отрогами мѣрами правительстнѣими.
Такъ отже вѣто не говорить публично въ
Россіи о долѣ пѣмъ 14 миліоновъ руского
народа, а тѣмъ засою сумнѣи наслѣдови
сего звѣрнѣального стану, изъ якій постало
но рускій народъ, що разъ больше разин-
иши, очевидно не только на школу руского
народа, але и саму россійской державы.
Увидои народнѣ просвѣты, заѣбъ размозъ

интелектуальнаго житя, изѣбъ експѣ шту-
дистовъ, изѣбъ людъ народъ пох-
дача изъ темноты и необразованы, — се буди
найбѣнѣшнѣи наслѣдства оего злорнѣального ста-
ну. Они вѣстали тѣ дни на день. Колиже
теперь подъ именемъ правлениемъ гр. Ло-
рина Молинова почира зачатеахъ іншихъ ре-
формъ настало такоже нечине облегченіе цен-
зурной строгости въ россійскій праѣ, бодай
столячи, зможа свободнѣше заговорити о
рѣжнїхъ нуждахъ Россіи, то, якъ сказано,
она не могла не патиниться и изъ долю ру-
ского народа. Ти голосы, хѣтъ и не дуже
такъ часто и такъ посесторонно побѣно-
шнѣ, щобъ могли чѣму спрашу основно по-
сполити, такъ якъ они підносятся Вѣдомору-
сами, неожиданно далеко отвѣтиши отъ житя
Русинѣи и не знаючи добре отношеніе
южнеруского краю, однакожъ они на столько
замѣтнѣ, що показують, якъ пакиць сами
Вѣдоморосы почтуютъ велику нормаль-
ность положеніе Русинѣи въ Россіи вже
хѣбъ тѣмъ гуманитарнаго ста-
новиша.

Свого часу обговорили мы въ "Дѣлѣ"
дуже симпатичнѣ для Русинѣи стати мос-
ковской газеты "Рускій Куріеръ", педаго-
гичнїи газеты "Сем'я и Школа" и друг. Теперь
наведемъ дуже цѣкавыи бѣзъ "Голоса" пиши-
межи іншими:

"Чимъ прониниса четырнадцѧмъ
новыи нардѣ, лавши Россіи Гогола, Шев-
ченка и др., що бѣнъ генеръ позбаденъ
тѣхъ підементарнѣишихъ праѣ до раз-
воя свои письмениости, що якъ користа-
ютъ на основѣ загальнихъ законовъ Естон-
її, Литви, Грузии, Ормени и другїй під-
властнїи цареви народы? Где причини, ко-
тры могли бы оправдати туго жеру, которая
нишнѣа творчу мысль народа въ самѣмъ
зародѣ, которая позбаде нардѣ одного зъ
підементарнѣишихъ средстив до развоя, которая
окорблєа кождого Малорусина бѣнъ простого
хѣбъороба до піобразованѣиего чоловїка?"

"Печать на полууди Россіи, підвер-
женна самоволїей "предварительнѣи" цен-
зурѣ, не вѣдала кромѣ пяти-шести мѣсяці-
нижокъ иного въ малорускому языку.
На сїїлъ закицо даты малорускїи
штуки. Малоруска книжка слушайно вѣтре-
чена въ школѣ стись тѣжкими согриа де-
снї. Ціїлъ етнографичнїи выданія, поини до-
рогочнїи, съ величнїи трудомъ здобу-
тыхъ матеріалій, лежатъ въ рукописяхъ,
дожидаючи лучнїи чаоби, а даронити пи-
сателъ, котрый выступилъ на сцену въ той
короткїи періодъ разсвѣту, бѣснувшего для
малорускїи литературы въ першій половинѣ
70-їхъ рокій, ховаютъ свои нови творы
подъ десяти замками, недоувижаючи, чи ма-
ють они право писати въ роднѣи языкѣ.
Заказано наїти перекладъ на нардѣ бѣ-
зду сїяного евангелія, хоти нардѣ малорускїи
бажає познакомити съ евангеліемъ
свою наукою, котру доказомъ єти ширитася
межи народомъ штуна..."

"Доля многострадальнїи малорускїи
литературы дуже посиста. Толькожь одна
съ часть розвинилася свободно, а то на-
родна словеснѣсть, котрой передавана тѣ-
сть до устъ, не могъ дослгнити пінкїи за-
казъ. Всѣ знають, що малоруска поэзія на-
родна дуже богата и изъ іншїи славянскїи
розвинилася може хиба лишь съ сербскою.
Письменна же малоруска литература, отъ
самого першого її появленія, не була не-
рекламована и осмѣшана; она ишла терп-
ити отжею..."

Дальше авторъ дуже наглядно опишуе
переслѣдованія, якъ все спометатично підни-
мались противъ іншѣи талантливѣишихъ
писателъ русскихъ. Для малорускїи лите-
ратуры по колющохъ ліснїи, погоднїи
дняхъ все наступали донгъ, мрачнїи ночи...

На закінченіе статії "Голосъ" пис-
тає: "Чи не часть теперъ скончити вже тѣ
негерніи отношеніе до малорускѹ языка
и литеатури?... По що безтактнїи ж-
рами пызвати раздражненїя?... Ничимъ
неоправданъ закаѣ пічтати малорускѹ
книги сїїлъ мірою дуже суперечнїи
съ напріщенїемъ тепернїи дѣятельностї".
Далъ то Богъ, щобъ бѣзъ "Голоса"
не прошуміть марно, жада той вѣторъ шу-
стї, попри уха мѣролателнїи сферъ,
або щобъ бути послуханий и перенесений
и изъ іншихъ державахъ вичувани мѣри
правителѣства, якъ пр. закоњ руского язы-
ка, рускыхъ книжокъ, писецъ театральнихъ
представлени въ т. д.

Нѣмеччина. Висмаркъ повернути до
Берлина, бо хоче брати удачъ въ засѣданіи
представлени въ т. д. А проницніальнѣа,
именно южнеруска праса, подана пог҃а без-
условну вѣло генералъ губернаторовъ, не
жада ти силы и можнѣи хѣбъ словоиъ
указати на безѣтрадне народне положеніе
Русинѣи въ Россіи подъ вѣдо познѣнос-
тными отрогами мѣрами правительстнѣими.
Такъ отже вѣто не говорить публично въ
Россіи о долѣ пѣмъ 14 миліоновъ руского
народа, а тѣмъ засою сумнѣи наслѣдови
сего звѣрнѣального стану, изъ якій постало
но рускій народъ, що разъ больше разин-
иши, очевидно не только на школу руского
народа, але и саму россійской державы.
Увидои народнѣ просвѣты, заѣбъ размозъ

шобъ лібералы понирали висеные Влад-
горста.

Въ Берлинѣ прибирає рухъ анти-
семитскїи що разъ бѣзъ розибрь. Въ по-
следнїи тижднїи отбунна антисемитскїи
зборы, на котрѣхъ було до 800 приготуванихъ.
Крокъ зборовъ академикіи, на котрѣхъ
зборы академикіи, на котрѣхъ було до
800 приготуванихъ. Крокъ зборовъ академикіи,
где висказано отрубить вімен-
ного элементу бѣнъ жільбскаго, отбунна
еще зборы сїяканіи профессоръ Генрихи,
и зборы христіано-соціалнїи партіи, на
котрѣхъ було до 3000 народа. Наїбѣнѣ
шо бѣзъ зборовъ були зборы, сїяканіи профес-
соръ Генрихи, бо для приверненія порядку
мусѣла полнїи волющохъ крикливыхъ жи-
дей виселъ тѣ залї.

Англія. Парламентъ не укінинъ ще

роздіряє наїдъ тронової бесѣдою въ бѣз-
днѣніи.

Громада: Яворинъ, Бруструмъ, Мыши-
ціцъ, Річкъ, о побѣдѣ сировицъ.

— Зъ Станиславови доносять намъ, що
на засѣданіи комитету виборчого постакнено
бѣльшото голівни изъ кандидата сїяко-
вого поса дра Ивана Добранльскаго,
адвоката лѣбовскаго. Наїбѣнѣ кандидати
що до числа голівни були с. Чернівичъ и проф.
дра Антоненічъ. "Рада Руска" писни-
рувало комитетовъ въ користь дра Доб-
ранльскаго. Всѣ держатся на карти и
солидарностіи и цій комитетъ буде под-
тримувати кандидатуру дра Добранльскаго.
Для 30 с. с. м. мають зборатися виборці
и кандидат дра Добранльскаго для бесѣд
кандидатовъ. Зголосують такоже сїяканіи
кандидати.

— Комисарами скарбовыми именованы
президентъ дирекціи скарбової концеп-
ціи Володимиръ Напроцкій и Юлія Пал-
ласовскаго.

— Маршалкомъ краснымъ для Галичи-
ни, якъ доносять "Neue freie Presse", имено-
ванъ є. В. Цѣсарь и є. Юрія Чарт-
орайского.

— Видѣль "Рускїй Бесѣды" заключить
дня 5 (17) с. в. контрактъ съ п. Емілі-
яномъ Батильскимъ, директоромъ руского
театру, котрого оферта оказала пакорнот-
найшою для дальнѣго успішнаго розвою
руской сцены народу.

— Дотенеръ найбѣнѣшнїй морозъ сен-
ти ми були дні 4 (16) с. в., на котрѣмъ тер-
мометръ показувавъ 15° зими въ серед-
мѣстїи Львова. Въ частяхъ мѣста висше
положеніи було о колиць степеней бѣль-
шо зими.

— Дра теологіи о. Валерій Яминський,
парохъ Розжалова сокальскаго дес., упоко-
ившо 16 грудня 1880 року въ 36-їмъ роцѣ
жити и въ 14 роцѣ роцѣ сияннїства. Вічнѣ
ему память!

— Перемиський полкъ бр. Гандель (п/р
10) має удастися до Боснії.

— Фцм. бр. Келлеръ von Kellermann, пла-
ститель 41 полку, упокоившо 14 с. с. м. въ
Віднѣ въ 80 роцѣ жити.

— Нову читальню заложено недавно въ
Крылостъ, котра числить дотенеръ 69 чи-
ловъ и зборила въ колиць дніахъ 33 кни-
жокъ.

— Видѣль читальню въ Крылостъ має
честь зложити подлку достохъ філія това-
риства "Пресвѣта" въ Станиславії и В.Хо-
хотницькому, мѣстечному писареви громад-
скому, за даръ въ книжкахъ для тонжь чи-
тальнї. — Планъ Волинскій, сотрудникъ паро-
хнїи и голова читальнї.

— Зъ Переїздця підъ Войниловожъ до-
носять намъ, що при конскриції въ томъ
же селѣ жіль-арендарь записавъ "jepuk
poliski" яко домашній, хоти бѣнъ и родина
его послугує дома жаргономъ нѣмецкимъ
а въ розмозъ съ селінами языкомъ русскимъ,
— польского же языка въ зубъ не зна-
є. Сей поступокъ арендари дуже обуривъ се-
лянъ; они кажуть: "ъ наси Русинѣи кровъ
се, а прикладає "Лехомъ".

— Н. Костомаровъ працює теперъ надъ
обширною монографією "Гетьманство Ма-
зепи".

— Янъ Добжанський, редакторъ "Gazet-
y Narodow-її" и бувшій директоръ лѣбовскаго
театру Скарбка, усуненый бѣнъ директорства
того театру, заявивъ въ своїй газетѣ, що
намѣрѣ зложити другій польскій театръ
для комедії и оперетокъ.

— Зъ Буковини доносять намъ, що при
отбуннїи недавно конскриції въ селахъ
чисто рускихъ познаніоною Русинамъ ро-
мунскїи языкъ яко домашній. Въ дѣлѣ
тѣмъ найбѣнѣшнїу заслугу положила греко-
православна кононтора, знано въ сноси
великої загорѣлости противъ всему, що ру-
сик. Она то обладила чисто рускїи парохнїи
сияннїками, котрїи по рускїи ничего не у-
мюють, а Русинамъ, о котрїихъ переконали-
лась, що суть добрыми патріотами, умѣли
въ мѣстечностяхъ ромунскїи, щобъ не мали
способності съ народомъ рускимъ
стывать и не дай Боже поучити о пра-
вахъ, якіи сїїу належать. Въ такихъ то
рускихъ селахъ, где сияннїками суть Ру-
сини, мусить нардѣ, если але дѣло має
до сиянника, то ромунськи съ нимъ го-
рити, бо иначе не зробить сияннїкъ того,
о що єго прихожане просить. Такъ дѣло
въ селѣ Дземине, замішканѣмъ маїже сїїими
Русинами, на котрѣхъ єти сияннїкомъ Е. П

ЧЕРЕПІСКА РЕДАКЦІЯ.

сихъ съществуетъ въ русскихъ салахъ пропущеные, чтобы при спасѣ художни стваряторъ о писаніе Русинъ за Румунію, что и дѣйствіе оталося. Въ такій способъ ставалася вѣдь предпятствіемъ точно; если не дѣйствіе вѣдь коли ако чѣло, то се вина винъ посты. На будуще просило каждо чѣло, которое не дѣлало на чѣло, заразъ рекламировать. Всѣ, о. И. З. въ Лопинцѣ, "Дѣло" заражено за поѣзъ року, въ "Зоря" за цѣлый рокъ. Всѣ, о. Т. Б. въ М. кое. Не можемо обнажити цѣны изъ "Дѣла" для жадного прекумерата, такъ ако цѣну тую обнажено ако можна паблизи.

Черезъ Редакцію "Дѣла" приходили:

Для Батьківщины: дѣр. И. Я. въ Станиславовѣ зр. 2-50, В. Я. въ Дрогобичѣ зр. 2-50 и на руского право-таря 1 зр., Касино въ Сингінѣ зр. 1-30, о. Т. М. въ Окнѣ зр. 1-30, о. К. Л. въ Рипенѣ зр. 1-30, Ви. В. Л. въ Кулаковѣ зр. 1-30, о. Н. В. въ Черханѣ зр. 2-50, Ви. А. Ч. въ Тернополѣ зр. 1-30, Ви. Л. В. въ Стырѣ зр. 1-30, Ви. Т. З. въ Тыльменії зр. 1-30, о. Л. О. въ Саджанѣ зр. 1-30, о. М. Г. въ Борщевѣ зр. 2-50, Ви. А. К. въ Золочевѣ зр. 2-50, Ви. А. Б. въ Тернополѣ зр. 1-30, філія "Простітъ" въ Тернополѣ зр. 2-50, о. И. М. въ Сушії зр. 1-30, Ви. А. Н. въ Сушії зр. 2-50, Ви. Н. Ш. въ Сушії зр. 1-30, Ви. Ст. въ Сушії зр. 2-50, Ви. В. Я. въ Чернівцяхъ зр. 1-30, о. Д. Г. въ Залозії зр. 5-20, Ви. П. М. зр. 1-50, Ви. І. К. въ Угішковѣ 2 зр., о. А. Л. въ Одровенѣ зр. 2-50, о. К. Д. въ Топоровѣ зр. 2-50, Ви. А. П. въ Рудахъ зр. 1, о. Д. А. въ Цициловѣ зр. 2-50, Пчт. Громада Незнайко зр. 2-50, Пчт. Громада Лопинцѣ зр. 2-50, Пчт. Громада Грабова зр. 2-50, о. Н. К. въ Подольськѣ 35 кр., о. І. Х. въ Малешів-цахъ зр. 1-30, о. І. Т. въ Хлѣбничнѣ зр. 1-30, Ви. Ю. М. въ Лядекомѣ зр. 1-30, о. І. Р. въ Козачинѣ 49 кр.; для Зорѣ: дѣр. И. Я. въ Станиславовѣ зр. 4-60, п-т Е. Л. въ Лошонѣ зр. 2-30, о. І. З. въ Лопинцѣ зр. 4, о. Д. К. въ Луцковѣ зр. 2-30, о. Н. Б. въ Черханѣ 4 зр., Ви. Т. З. въ Тыльменії 2 зр., о. П. Д. въ Ваневицяхъ 2 зр., Ви. А. Б. въ Коломыї 2 зр., о. П. Л. въ Глубочинѣ 4 зр., Ви. А. К. въ Золочевѣ 2 зр., о. І. М. въ Сушії 2 зр., Ви. В. Я. въ Чернівцяхъ 1 зр., о. С. въ Кобакахъ зр. 4-60, о. Б. въ Вихторовѣ 1 зр., о. Д. Г. въ Залозії зр. 4-60, о. М. К. въ Медынї 1 зр., о. І. Г. въ Зарубинцяхъ 2 зр., о. К. Б. въ Угішковѣ 4 зр.

(Даліше буде.)

ПОСЛѢДНІЙ ВѢДОМ. и ТЕЛЕГРАМЫ.

Цѣварь именованіе членами доживотными палаты паній: властителя добра гр. Францішка Coudenhove, тайного советника Максимилиана Гагерти, тайного советника бр. Геллерта, профессора Ранду, онцца Бенедиктина Роттера, гр. Фредерика Shoevborga властителя добра гр. Единарда Стадницкого, профессора Шуйского, властителя добра гр. Іоана Тарновскаго, бывшаго шефа секціи Томашека и прецедента мѣста Кракова дра Зильбиковича.

ВѢдомость, подана газетою "Wiener-Vorstadt-Zeitung" а посторону кт. "N. & Press", що кт. Юрій Чарторискій вѣстъ именованій маршалкомъ краевызы, оказался передачено.

Оголошеніе.

Про недостатокъ здоровия до господарки есть въ замѣту однѣ изъ найлучшихъ приходій, который має 160 морговъ дуже добре землѣ,—на такій, где переважалы луговы господарки, яко примѣръ въ стоянкахъ падъ-Дѣстровыхъ. — Адресъ: П. Д. почта Кінгінічи, нов. Рогатинська.

Курсы зборіка за дні 16 л. січня 1881.

(Справедливіе садки розміщеніе въ Тернополі.)

Цѣна за 100 кильограммовъ.

	отъ	до		
ш.	гр.	эр.	кр.	
Іменія червона	9	75	11	—
— блак	9	75	10	50
— жовта	9	50	10	60
— синя	9	25	10	—
Жито	6	—	7	60
Гречка	6	25	7	—
Овесъ	5	80	6	50
Горіхъ до варки	8	—	10	—
— наст.	7	—	8	—
Вика	—	—	—	—
Кокорудза стара	6	—	7	—
Ріпакъ земноводъ	19	50	11	60
— літній	9	—	10	30
Ржі (Лапіка)	—	—	—	—
Насть ліліве	—	—	—	—
Конюшина (передка)	20	—	53	—
Кінкъ	—	—	—	—
Ананжъ	—	—	—	—
— плоскій	—	—	—	—

Курсы зборіка за дні 17 л. січня 1881.

(Справедливіе садки розміщеніе въ Тернополі.)

1. Акін за штуку.

штукъ	штуки	штуки	штуки
жіжимъ	кар. діам.	200 р.	281 50 284 50
—	—	200 р.	172 50 175 50
Банкъ гіл. галікъ	на 200 р.	298 —	301 —

2. Листы звер. за 100 р.

Обм. кредит. галікъ	на 5%	100 р.
—	—	98 50 99 50
—	—	91 75 92 75
Банкъ гіл. галікъ	на 5%	98 50 99 50

Листы докл. для рут. банку на 5%

Банкъ гіл. галікъ	на 5%	100 р.
Індемізациія галікъ 5%	м. к.	98 25 99 15
Обліги комуналній Гал. банку	рутик 6%	101 — 102 50

Помічникъ кр. зв. 1813 на 6%

Помічникъ кр. зв. 1813	на 6%	100 р.
Станіславівъ	—	24 — 25 —

3. Листы докл. за 100 р.

Обм. розл. кредит. Гал. Гал.	на 5%	100 р.
—	—	91 — 91 —
4. Обліги за 100 р.	—	—

Індемізациія галікъ 5%

Індемізациія галікъ 5%	м. к.	98 25 99 15
Обліги комуналній Гал. банку	рутик 6%	101 — 102 50

Помічникъ кр. зв. 1813 на 6%

Помічникъ кр. зв. 1813	на 6%	100 р.
Станіславівъ	—	24 — 25 —

5. Листы звер. за 100 р.

Листы звер. за 100 р.	на 5%	100 р.
Листы звер. за 100 р.	на 5%	100 р.

6. Монеты.

Монеты.	на 5%	100 р.
Лукатъ головорізъ	—	5 49 5 59

— півнікій

— півнікій	на 5%	5 51 5 61
Напалеоновъ	—	9 35 9 42

Півнікіраль

Півнікіраль	на 5%	9 65 9 75
Рубль російський ербій	—	1 50 1 65

100 марокъ кімпенікъ

100 марокъ кімпенікъ	на 5%	1 23 1 24
Серебро	—	57